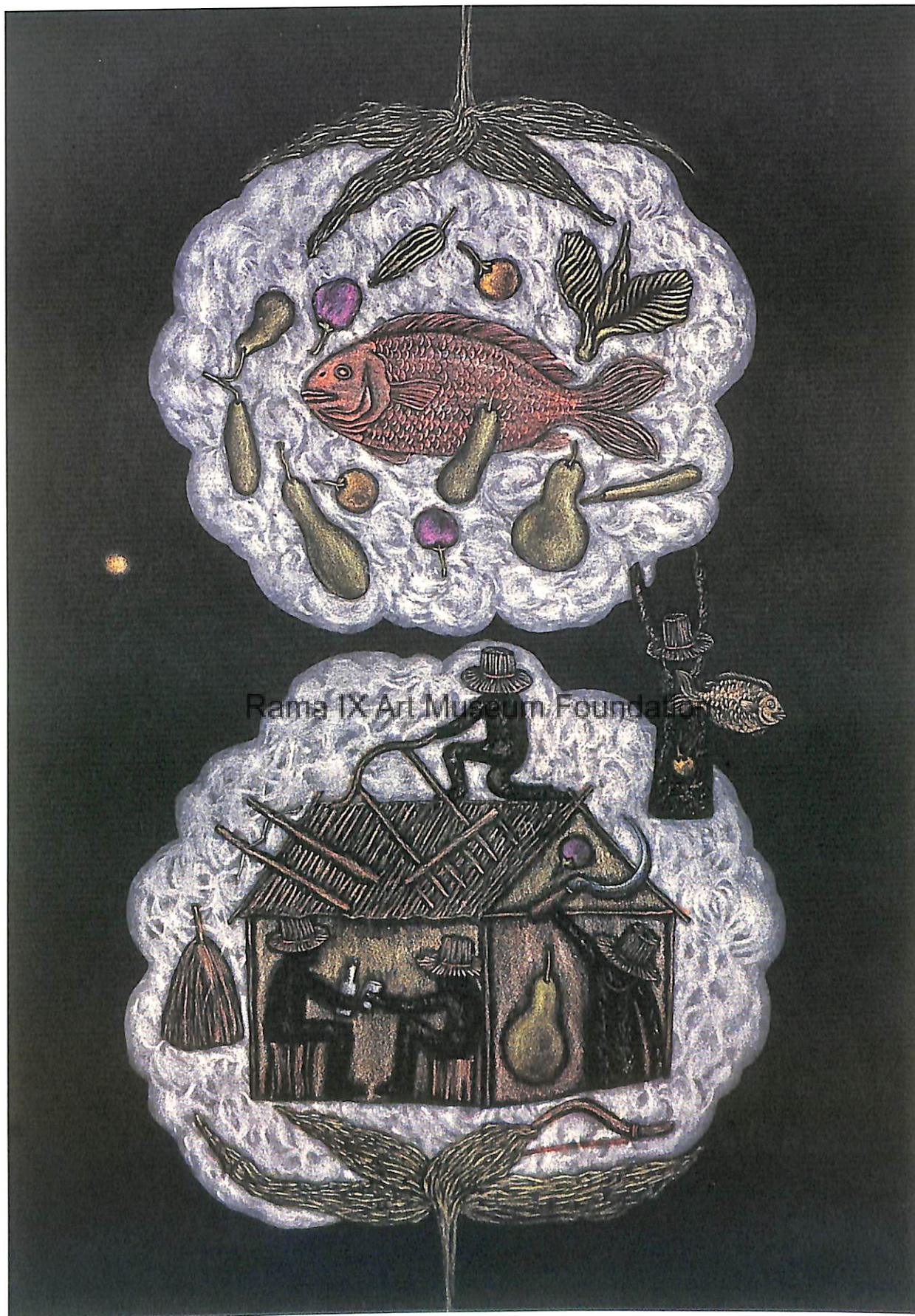

“ INSPIRATION FROM THE MOTHERLAND ”

BY

TINNAKORN KASORNSUWAN

กำเนิดจากแผ่นดิน
นิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ จิตรกรรม เซรามิค

โดย

ทินกร กาสรสุวรรณ

14 สิงหาคม - 14 กันยายน 2545

สุรพล แกลเลอรี

Rama IX Art Museum Foundation

“ INSPIRATION FROM THE MOTHERLAND ”
SOLO ART EXHIBITION OF ETCHINGS PAINTINGS, AND CERAMICS

BY

TINNAKORN KASORNSUWAN

AUGUST 14 - SEPTEMBER 14, 2002

SURAPON GALLERY

ทินกร กาศสุวรรณ จัดว่าเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จในทิศทางที่เลือกเดิน คือ การสร้างสรรค์ศิลปะอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการสอนศิลปะที่สาขาศิลปะจินตทัศน์(Imaging Art) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยวัยเพียง 33 ปี สามารถสั่งสมประสบการณ์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปะมากมาย ได้รับรางวัลจากการประกวดศิลปินรุ่นใหม่ ศิลปกรรมแห่งชาติ ของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนรางวัลการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ หลายๆ ครั้ง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศญี่ปุ่น, อังกฤษ, ไต้หวัน, ในวงการศิลปะภาพพิมพ์ จะทราบทันทีว่าศิลปะภาพพิมพ์ญี่ปุ่นเจริญรุ่งเรืองสุดขีด การที่ศิลปินไทยได้รับรางวัลหรือได้มีโอกาสไปแสดงเดี่ยวจึงเป็นเรื่องน่าภูมิใจที่ศิลปินไทยไปสร้างชื่อเสียง

ผลงานที่นำมาแสดง ณ สุรพล แกลลอรี่ ในครั้งนี้ทินกรได้แสดงความสามารถทางการสร้างสรรค์หลากหลาย เทคนิค คือ ภาพพิมพ์โลหะ(Colour Etching) จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting) และเซรามิกส์ (Ceramic) เทคนิคการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันทำให้ผลงานมีรูปแบบน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ซ้ำซากจำเจด้วยแต่ละเทคนิคมีคุณลักษณะเฉพาะตัว

รูปร่าง รูปทรงที่เป็นสื่อในการแสดงออก มีลักษณะกึ่งนามธรรม (Representation style) สะท้อนประสบการณ์ชีวิต แสดงเนื้อหา เรื่องราว วิถีชีวิต วัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่ยเรียบง่าย ของชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน

ที่โดดเด่นคือ ภาพพิมพ์โลหะชุดนี้ของทินกรมีโครงสร้างภาพหรือองค์ประกอบของภาพให้ความรู้สึกรูปทรงล่องลอยบอกเล่าเรื่องราวในชีวิตประจำวันแสดงถึงความหวังความปรารถนา และแสดงความคิดคำนึงของคนในชนบทที่มีความต้องการในลักษณะพอเพียงกับการดำรงชีวิต คือ มีข้าว มีอาหาร พืชผลเพื่อการยังชีพ อันเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานเท่านั้น

รูปทรงของบ้าน ชาวนา รูปทรงของ พืช ผัก ปลา ข้าวของเครื่องใช้ เช่น เคียวเกี่ยวข้าว คันไถ กองฟาง ไซ สุ่มผักปลา ฯลฯ รูปทรงเหล่านี้มีลักษณะล่องลอยถูกรรจนา อยู่ในรูปทรงของบ้าน หรือ รูปทรงของดอกฝ้าย รูปทรงของฟัก โดยนัยสื่อสารถึง ความอุดมสมบูรณ์ สื่อถึงหวังคำนึงของความหวังในการดำรงชีวิต บางทีรูปทรงของเรือลอยบนฟ้า ปลาตัวใหญ่บรรจุบ้านหนึ่งหลังให้ความรู้สึกถึงปลาตัวหนึ่งเป็นอาหารให้คนทั้งครอบครัวสามารถสร้างบรรยากาศ กึ่งจริง กึ่งฝัน ให้ความรู้สึกเหนือความเป็นจริงเป็นฝันกลางวัน (Day Dream)

ผลงานจิตรกรรมและเซรามิกส์ จะทำให้อารมณ์ สนุกสนาน ปลดปล่อย ไร้เรง ด้วยการใช้เส้นสีสร้างรูปร่าง รูปทรงทับซ้อนกัน มีลักษณะเป็น 2 มิติ พื้นผิวล่องลอยของพู่กันให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา สะท้อนกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เป็นการประสานกันของ เส้น สี พื้นผิว รูปร่าง รูปภาพอย่างมีเอกภาพ เพียงแต่ผลงานเซรามิกส์ให้ความรู้สึกของสีโปร่งสบายด้วยแสดงคุณลักษณะของสีน้ำ คือความบางใสทับซ้อนกันบนรูปทรงกลม รูปทรงแจกัน ทรงกระบอกที่มีรูปร่างต่างกัน ดูได้รอบตัว

ผลงานของทินกรในการแสดงครั้งนี้ สามารถสื่อให้เห็นว่ารูปแบบและเทคนิคเป็นเพียงเครื่องมือหรือสื่อในการแสดงออก เนื้อหา เรื่องราวแต่แนวความคิดยังคงเป็นเอกภาพเดียวกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เจนหัตถการกิจ

Tinnakorn Kasornsuwan can be said to enjoy a successful life of his own making. At just 33 years of age, he has managed to combine a career as a working artist with his duties as an art instructor in the Department of Imaging Art, Faculty of Fine Arts at Srinakharinwirot University, Prasanmitr campus. He has already gained a tremendous amount of experience through his participation in a wide range of artistic activities. He has repeatedly been recognized as one of the country's best young artists at both private and government-sponsored exhibitions. His etchings have won awards at numerous international shows. Tinnakorn's work has been featured in various group and individual exhibits both in Thailand and abroad, including Japan, Britain, and Taiwan. It is particularly impressive that his etchings have been the subject of a solo exhibit in Japan, a country with a long and rich printmaking tradition.

The works currently on display at the Surapon Gallery attest to Tinnakorn's creative and technical gifts. The selection of color etchings, oil paintings and ceramic pieces makes for an interesting mix of forms and styles. By combining different artistic media, each with its own distinct character, the show provides viewers with a highly entertaining and informative experience.

Many of Tinnakorn's works have a semi-representational style, the forms and figures they contain reflecting the artist's own experiences and his love for the folklore and simple way of life of Thailand's farmers.

Perhaps the most outstanding works on display are the color etchings, whose primary visual elements and composition consist of everyday objects floating freely in space. The works express the hopes of rural people for a good harvest, plentiful rice and enough food to eat - in other words, for the fulfillment of their basic needs.

Images of plants, fish, plows, sickles, haystacks, and fishtraps, for instance, which appear to float within the shape of a house or a cottonflower or a gourd, evoke feelings of abundance and fertility. They are a clear reflection of the concerns of rural life. Boats floating by in the sky and a fish large enough to fill a house convey, in a whimsical way, the notion of a whole household with enough food to eat. Works like these, which blend real and fanciful images, have a surrealistic feeling, like day-dreams.

Tinnakorn's paintings and ceramics have a very relaxed and playful character. Brush strokes seem to flow freely across the canvas and clay, energizing the work. Line, color and superimposed forms combine to create two-dimensional surfaces that reflect common scenes from everyday life, which are both instantly recognizable and unique. The only difference is that the ceramic pieces, with translucent layers of color, have the freshness and delicacy of watercolors.

The works selected for this solo exhibit show clearly that form and technique are merely tools for self-expression, and that content and concept are one.

Asst. Prof. Sriwan Janehuttakarnkit

ผมได้คุยกับทินกร ครั้งแรกในศูนย์เรียนรวมมหาวิทยาลัยศิลปากรเมื่อ 14 ปีก่อน ตอนนั้นเราทั้งคู่ต่างก็เป็นน้องใหม่ของคณะจิตรกรรมฯ ทั้งผมและทินกรต่างก็เป็นเด็กต่างจังหวัด จะต่างกันบ้างก็คือทินกรเข้ามาเรียนที่กรุงเทพก่อนผม คือตั้งแต่ระดับ ป.ว.ช. เขาก็เข้ามาเรียนที่วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบังแล้ว

หลังรับน้องใหม่ ทินกรจะสนุกกับการเรียนและเล่นตะกร้อในยามเย็น เขาเป็นตัวเสรีฟที่ดีและคล่องแคล่วกับการกีฬา ผลเป็นที่แซนซ่ายเพราะกระดูกหัก มีสาเหตุมาจากการเล่นสเก็ตกับน้องชายสมัยมัธยม แล้วยังมีฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาที่เขาโปรดปราน

สำหรับผลงานในช่วงนั้น เขาจะทดลองหลายๆอย่างเหมือนกับเด็กหนุ่มๆที่เริ่มต้นจะค้นหาแนวทางเฉพาะตน ซึ่งผมมักจะเห็นเขาหยิบ “ผีตาโขน” อันเป็นประเพณีประจำบ้านเกิดของเขามาเป็นสื่อในการสร้างงานอยู่บ่อยๆ และเขาก็พัฒนาผลงานมาเรื่อยๆ และเริ่มลุ่มหลงกับเทคนิคภาพพิมพ์โลหะมากขึ้นเป็นเงาตามตัวโดยเนื้อหาของผลงานก็ยังยึดมั่นในเรื่องราวของชีวิตในชนบท อย่างเหนียวแน่น

ทินกรไม่เฝ้าเพ่งจะมาสนใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเขาที่บ้านเกิดในตอนเรียนมหาวิทยาลัย แต่มันสืบเนื่องมาตั้งแต่ชั้นมัธยม ที่โรงเรียนศรีสงคราม ซึ่งมี “ครูสังคม ทองมี” ดูแลเขาอย่างใกล้ชิดมาตลอด นับตั้งแต่ยังเป็นลูกศิษย์ตัวเล็ก ๆ ที่นั่งพับเพียบเขียนรูปต่อหน้าครู จนถึงปัจจุบันที่เปลี่ยนเป็นนั่งร่วมวงเหล้า ถ้าคุณๆ ได้เห็นก็จะรู้ว่า ความรักระหว่างครูกับศิษย์คู่นี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลงไปเลย..

ผมมาสนิทกับทินกรมากๆ ก็ช่วงปี 34-35 เห็นจะได้ เพราะนั่นเป็นครั้งแรกที่ผมไปเยือนบ้านเกิดของเขา ดินแดนที่หนาวเหน็บและเป็น “มรดกแห่งอีสาน” ที่นั่นผมได้รู้ว่าทินกร ออบอู่อยู่ในบ้านที่มีพ่อ, แม่, พี่สาว, พี่ชาย, ซึ่งต่างก็ดูแลเขาและพวกผมเป็นอย่างดี พ่อ, แม่, พี่สาว หรือแม้แต่น้องชายของเขาต่างก็เป็น “ครู” จึงไม่แปลกที่ทินกรจะดำรงสถานภาพเดียวกัน...บางครั้ง “สายเลือด” ที่สืบทอดต่อกันทางพันธุกรรมมันไม่ใช่แค่การเหมือนด้วยรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น ทว่ามันปนเปมากับ “จิตใจ” ที่ถ่ายทอดกันตลอดเวลาที่ใกล้ชิดกันอีกด้วย..

ทินกร ไม่ใช่คนซับซ้อนที่ขบคิดอะไรหลายชั้น... เขาเป็นคนค่อนข้างตรงไปตรงมาคิดเห็นอย่างไรก็พูดไปตามนั้น ผมเคยเถียงกับเขาด้วยเรื่องอะไรก็ไม่รู้ เขาก็มักจะยืนยันในสิ่งที่เขาคิดเสมอ ไม่ว่าผมจะซักจนหรือหาเหตุผลมาคัดง้างยังงี้ก็ตาม..

ถ้าจะบอกว่าเขาดื้อก็ใช่เพราะเขาจะทำในสิ่งที่เขาเชื่อเท่านั้น แต่ก็มียุ่หลายครั้งที่ไม่แน่ใจอะไรบางอย่าง เมื่อนั้นเขาก็จะปรึกษาและขอความเห็น แต่คุณๆ เชื่อไหม.. บางครั้งบางทีเขาก็ไม่ฟังสิ่งที่ผมบอกหรือทัก เพราะเขาคิดของเขาไว้แล้ว เพียงแต่จะหาเสียงสนับสนุนเท่านั้น คล้ายๆ กับว่าเขาต้องการใครสักคนที่พร้อมจะฟังเขา..

เปล่า..ผมไม่ได้บอกว่าทินกร ไข้เหงา แต่เขาชอบมีเพื่อน ชอบสังสรรค์ และอยู่หรือคุยได้ กับคนทุกวัย นับตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ที่เขาสอนศิลปะ ไปจนถึง พ่อ, แม่ของเด็ก และคนที่มียากุก็มักจะรักชอบในตัวเขา.. เขาคุยกับผู้ใหญ่ได้เก่งกว่าผมมากนัก ซึ่งผมไม่ได้โอ้อวดเขาหรอกนะ คงจะเป็นการที่มากกว่า..

ทินกรเป็นคน “คอนเซอร์เวทีฟ” เขามีรูปแบบชีวิตที่ต้องมีความมั่นคงและมีความสุขในสิ่งที่ทำ ต้องมีครอบครัวที่ดี มีลูกเลี้ยงหลาน ความสำคัญของครอบครัวต้องมาก่อน ต้องมีเพื่อนที่เข้าอกเข้าใจ มีผู้ใหญ่ที่เคารพไว้คอบหา เขาสร้างระบบชีวิตที่ดีและมีแผนการ รวมทั้งมีวินัยที่เคร่งครัดในการทำงาน

ความจริงแล้วผมไม่อยากจะพูดถึงผลงานของเขาหรอก..เพราะงานของเขานั้นดูง่าย ใส, ชัดตรง

และชัดเจน นั่นอาจจะเป็นเพราะว่า เขาทำให้การทำงานศิลปะดูเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย, สบายๆและสัมพันธ์กับชีวิตที่ดำรงอยู่อย่างแนบแน่นจนแยกกันไม่ออก มันเหมือนกับการกินข้าวที่ต้องปฏิบัติทุกวันเพื่อปากท้องและก็ได้มีพิธีรีตองอะไร ก็แค่ใส่ปากเคี้ยวแล้วกลืนเท่านั้น

ผลงานของเขาก็เหมือนกับอาหารพื้นบ้านที่ดูเหมือนจะทำได้ง่ายๆโดยไม่ต้องคิด แต่ไม่ใช่ใครก็ทำได้ มันจำเพาะเจาะจงให้เขาเท่านั้น สิ่งนี้น่าจะหมายถึง “เอกลักษณ์เฉพาะตน” ที่ไม่อาจเลียนแบบกันได้..ทินกรมี “วิถี” ของเขาซึ่งเป็นเส้นทางที่เขาแผ้วถางไว้เอง โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากมาย..

ผมไม่เคยเห็นเขาทำงานอย่างซีเรียส, เอาเป็นเอาตาย หรือหน้าดำหน้าแดง เขาจะเปิดเพลงอย่างใจเย็น, อาบน้ำปะแป้ง และค่อย ๆ นั่งลงทำ ลีนไหลอย่างเป็นธรรมชาติ จนกว่าจะหิวหรือวงนั้นแหละ

ผมในฐานะเพื่อนรู้สึกภูมิใจในสิ่งที่เขาเป็นนะ รางวัลที่เขาได้จากงานศิลปะมากมาย อาจจะเป็นเครื่องการันตีในความเก่งของเขาก็จริง..แต่มันก็ไม่ใช่เครื่องพิสูจน์ว่าจะทำให้ชีวิตดีหรือเป็นสุขชะเมื่อไหร่

เพราะชีวิตที่ดี คือการยืนสูดโอโซนหอมกตอนเช้า ในที่ที่มีอากาศเย็นสบาย หลังจากการหลับอย่างเป็นสุขเมื่อคืนนี้ และวันนี้ก็ได้เริ่มต้นทำในสิ่งที่เรารักและแวดล้อมด้วยคนที่เรารักและรักเรา

ทินกรมีชีวิตอย่างนี้ ผมดีใจแทนเขา และหวังว่าเขาคงจะพอใจ

วุฒิกกร คงคา

มิถุนายน 45

Rama IX Art Museum Foundation

The first time I ever talked to Tinnakorn was when we were students at Silpakorn University some 14 years ago. We were both first-year students in the Faculty of Painting, , Sculpture and Graphic Arts, and we both came from upcountry. But one way we differed was that Tinnakorn had already been living in Bangkok when he started his university studies. He had come to the capital as a high school student to enrol in the College of Art at Lad Krabang.

Tinnakorn enjoyed studying during the daytime and playing takraw in the evening after class. He had a good serve and was an all-round good athlete. The scar on his left arm came from a skating accident with his younger brother when he was in secondary school. His favorite sport, though, was always football.

As a budding painter, Tinnakorn tried a lot of different approaches, like most young painters still struggling to find themselves. I remember him using the Phi Ta Khon, a festival native to his home province, as a recurring subject in several of his student works. As time went by, his skills improved, and eventually he developed a fondness for etching. His favorite subject matter, though, remained deeply rooted in scenes from rural life.

Tinnakorn's interest in village life in his native province did not begin, however, in university. Even as a secondary school student at Sri Songkram School, he had featured images of his life as a child in the art he made. At the school, he had been a favorite student of a teacher named Sangkom Thongmee, and even today, Tinnakorn and Sangkom are devoted friends. Visitors to the artist's home will probably find the two men sitting and sharing a glass of whiskey together. Some things, like this friendship, never seem to change.

I got really close to Tinnakorn in 1991 and 1992, when he invited me to visit his hometown in Loei, the "emerald of the Northeast". I still remember the closeness he had with his father, mother, older sister and brother-in-law, who all seemed so concerned about him. They took such good care of us during our stay. As it turns out, both his parents, his sister and even his younger brother are all teachers, so it is really no surprise that Tinnakorn ended up going into teaching as well. Maybe it is just in the blood. In any case, his parents had passed on to him some special quality that Thai people call the "spirit of a teacher."

Tinnakorn is not a very complicated man. He tends to be straightforward. What he says is what he really thinks. Whenever we have quarreled, Tinnakorn has always stood his ground. It never seems to matter what arguments I put forward to try to change his mind.

If you want to call him stubborn, you would not really be wrong, because Tinnakorn will only do what he believes is right. Of course, there have been times when he has not been sure of something and he has come to me for advice. But has he always followed my advice? That is another matter. Sometimes he has asked me for my opinion just to confirm his own beliefs. It is as if he really just needed someone to listen to him.

But that is not exactly right either. I do not mean to imply that Tinnakorn is a loner. He likes to have friends, and he is friends with people of all ages. The little children who

learn art from him like him, and so do their parents. Even the grandmothers and grandfathers of the village kids are fond of Tinnakorn. He is much better than I am at talking with bigshots. No, I am not jealous, just amazed.

Tinnakorn can also be described as a conservative man. He needs a strong sense of security in his life, and he needs to love the things he does. He needs to be surrounded by a loving family, and he always puts his family first. Tinnakorn values friendship, and he has genuine respect for his elders. He has made a good life for himself, and where his work is concerned, he is a very disciplined person.

I do not really want to talk much about Tinnakorn's work. It speaks for itself. It is simple, straightforward, honest and lucid. Maybe that is because of the way he makes being an artist seem so easy and such an integral part of his everyday life. For Tinnakorn, making art is no different from eating - it is something you have to do everyday to survive. It is no more difficult than opening your mouth, shoving in the food, chewing and swallowing.

His art has the comfortable feel of good home cooking. There is nothing fancy about it, but this does not mean that just anyone can do it. It still requires real skill. There is a uniqueness, an originality to Tinnakorn's work that no one else can approach. Tinnakorn has cleared his own path, but it is a path that has not cost him such a great deal of effort.

I have never really seen him bent over his work as if it were a matter of life and death. He always has music playing in the studio. He stops to take a bath and put on talcum powder before getting down to the task at hand. Then when he is hungry or sleepy, he puts his work aside for the day.

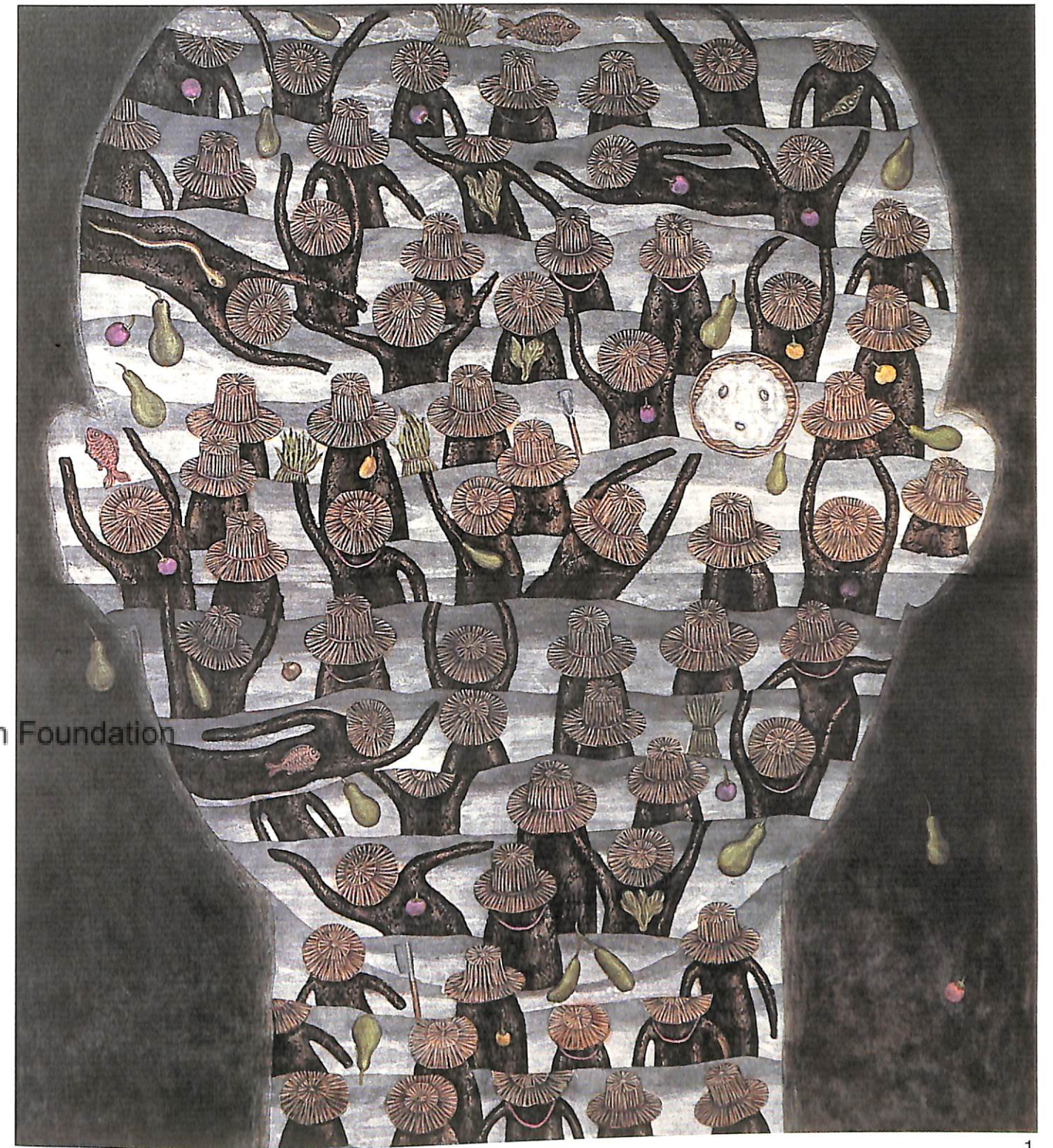
I am proud to be Tinnakorn's friend, and I am proud of his accomplishments. He has received numerous awards for his art. But even though the prizes offer some proof of the quality of his work, they are no guarantee of a good or happy life.

Happiness comes from standing on a hilltop in the early morning, looking down on a sea of fog, after a good night's sleep. It is tied to the knowledge that every new day you will be doing something you value and love, surrounded by friends and family you love and who love you.

This is the kind of life that Tinnakorn enjoys, and I am very happy for him. I hope he finds contentment in it.

Wutigorn Kongka
June 2002

Rama IX Art Museum Foundation

1. "Mr. Inta," 2002, Etching ed. 30, 101 x 90.5 cm.

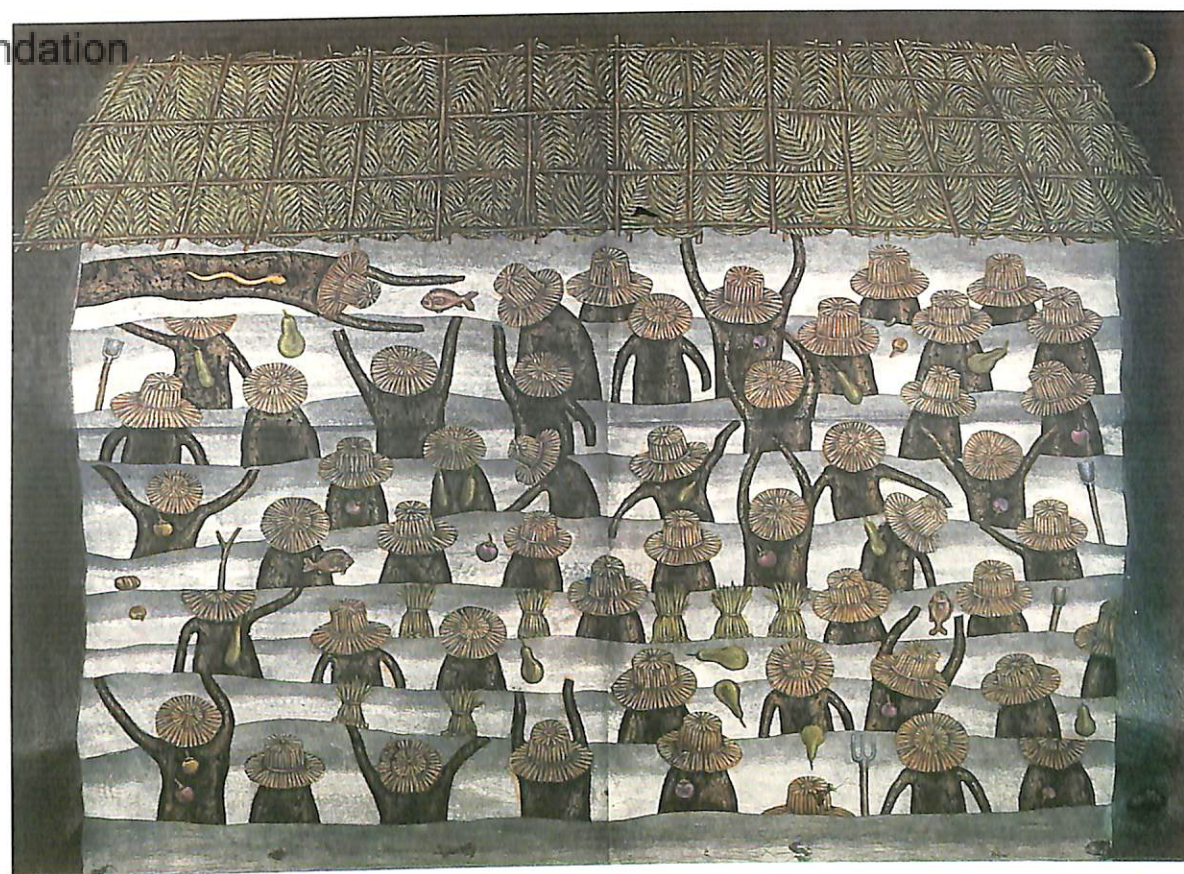
2

4

3

5

Rama IX Art Museum Foundation

2. "Neighbours 2", 2001., Etching ed. 30, 69.8 x 50.5 cm.
 3. "Neighbours 1", 2001., Etching ed. 30, 50.5 x 72.2 cm.

4. "One big Family 2", 2002., Etching ed. 30, 5.60 x 91.6 cm.
 5. "One big Family 1", 2002., Etching ed. 25, 83.2 x 101 cm.

6

7

Rama IX Art Museum Foundation

8

8. "Tree on Our Land", 2001.. Etching ed. 30, 150 x 150 cm.

6. "Introducing Farmers D", 2001.. Etching ed. 25, 88.5 x 151.5 cm.
 7. "Introducing Farmers C", 2000.. Etching ed. 25, 101 x 91.5 cm.

9

10

9. "After The Rain P1", 1998., Etching ed. 30, 91.5 x 121.5 cm.
 10. "Self Sufficiency III", 1999., Etching ed. 25, 61 x 91 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

11

11. "Going Home" 1999., Etching ed. 30, 61 x 91 cm.

12

13

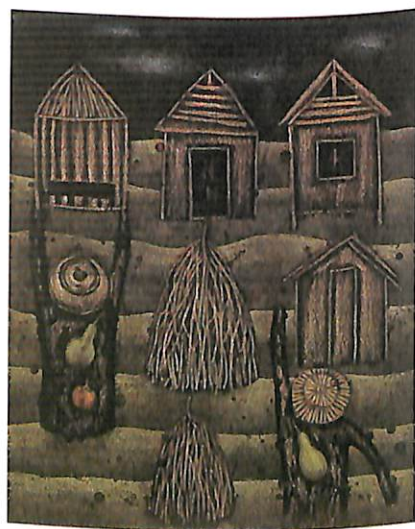
14

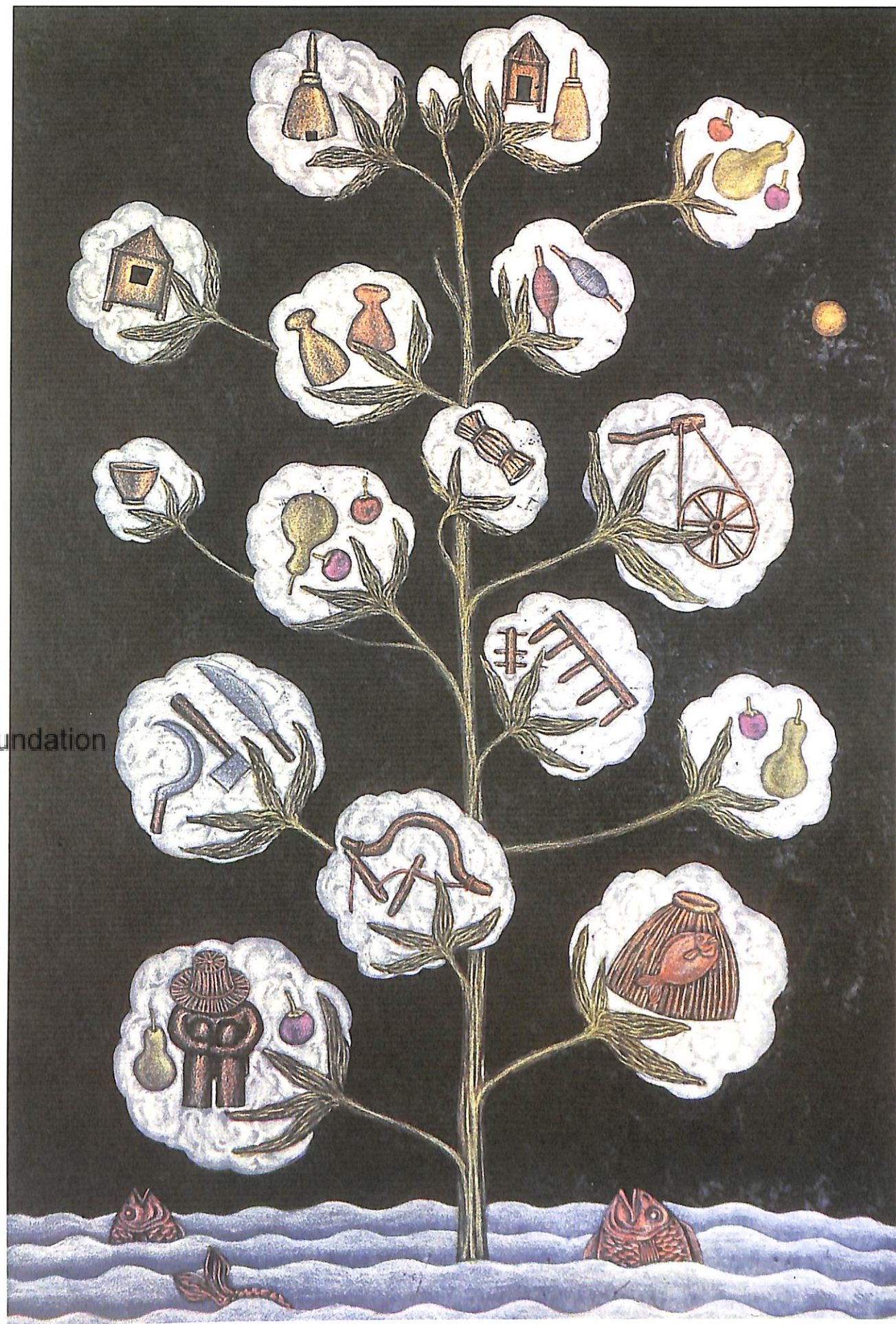
15

16

17

18

12. "Night 1", 2001, Etching ed. 25, 25.2 x 30.0 cm.
 13. "Garden Harvest", 2001, Etching ed. 25, 25.0 x 31.5 cm.
 14. "Brother and Sister", 2001, Etching ed. 25, 25.0 x 30.3 cm.
 15. "Yellow Pond", 2001, Etching ed. 25, 25.2 x 29.8 cm.
 16. "Night 3", 2001, Etching ed. 25, 25.5 x 30.5 cm.
 17. "Night 4", 2001, Etching ed. 25, 31.3 x 25.0 cm.

18. "My Village and I", 2002, Etching ed. 30, 73.9 x 50.5 cm.